

Savento 19 Nov. 54

Beste Anton,

De havenstakingen in Engeland en de bootstaking is knoet
ze alweer en poept achter de rug. In die stakingen zitten voor
ons echter zeer verkenjende elementen. Niet zo zeer, omdat het
"white stakingen" waren (dat zij in Engeland zo goed als
alijn), maar vooral ook, omdat, "evidently the officials
have to a great extent lost the confidence of the men" en dat
"conflict geen doorsnijflijn was (dominatie in de haven),
maar een conflict bethijfende de "bedrijf democratie".
"The Observer" van 17 Oct. wijdt daaraan een interressant
artikel.
Zowel op de bootstaking als op de havenstakingen waren
de bezwaren van de stakers gericht tegen het insprek
vastleggen van de arbeidsvoorwaarden, en 's bijzonder
de regeling van overwerk. Eenigzins, wil zeggen dat de
overwerkregeling getroffen was door de patroons met
de vakverenigingsbesturen, echter zonder daarbij de
arbeiders zelf in 't geding te brengen. En de arbeiders
volden de regeling door hun vakbondbesturen niet
aanvaardden, doch ze wilden de kwestie zelf onderling
op 't bedrijf zelf regelen. "The Observer" merkt op:
"Unofficial strikes are seldom justified, but one
would like to know how far the new schedules
(de 'schedules') were discussed with the men who
were to work them (and not only with union
officials), before they were imposed."

Daarom wil "the Observer" dat in 't bezorgd "shop stewards" worden benoemd, natuurlijk wil 't menschen zelf om al dergelijke kwesties samen te bespreken. Natuurlijk kent "the Observer" wel de perunnren tegen dergelijke shop stewards: "traditionally, shop stewards have been regarded with suspicion - by the employers as agitators, by the union officials as rivals."

Maar ondanks dat meent the observer, dat een
dergelijke tussenkomst kanver ondernemen in
omkeer. ening tot on de arbeiders zelf anderszits
onontbeerlijk zijn geworden, om een geregeld gang
van te bedrjfen en opvoeren van de productiewerk
te verzekeren. door dat te uitvoeren de zelfde
redelijkheid van een regeling moeten vinden en men
kan dat niet eenvoudig moet opleggen. Dehal
psychologische foet

psychologisch voort.
 2. Wil me voorkomen, dat er geen misver-
 3. stand kan ontstaan, dat de lezing van de brochure
 4. van grote betekenis is voor de lezer, te beginnen
 5. met de lezer, die de brochure, die te lezen is
 6. nog, althans wel, die brochure, die te lezen is
 7. de oorlog schreef over "de arbeidersdemocratie in
 8. de bedrijven". waarin werd betoogd, dat loons-
 9. stelsel noodzakelijk was, maar dat van een
 10. proter belang was, de strijd voor de zelf-regeering
 11. van de arbeiders en de strijd van de arbeiders, de controle

op 't aannemen en ontfangen van arbeiders, controle
op 't bedrijfsbeheer, verscherpen daarbij de punten,
die moeten worden aangehouden.
Van verschillende kanten werden toen berichten
gemaakt betreffende het reformistische karakter
van de brochure. Ik meen dat zij destijds eerst ook
beraarsen in die richting had. Maar ten slotte kon
men er niet toch niet verenigen van verschillende
zijde, werd aangevoerd dat dergelijke „heroering“
alleen zin hadden voor de dritterde klasse, omdat
daarmee de winst-machine gemakkelijker functione-
reerde. Ik stelde haar tegenover, dat dit helemaal
geen bewaar zou zijn, als dit inderdaad 't geval
zou blijken, omdat 't loos van over eigen arbeids-
proces te beschikken van veel groter betekenis voor
de toekomst zou blijken.

De Engelse stakingen zijn, naar ik, een steun
voor de opvattingen van „de arbeidersdemocratie
in de bedrijven“, omdat een arbeidersklasse, waar
't loos doorbreekt, dat de regeling van 't arbeids-
proces haar eigen zaak is, op weg is naar een
socialistische maatschappij en een dan opwerpt
tegen staatskapitalistische of staats-totalitaire
ordening.

4/

Beste Antoon en Anna,

Natuur en ontbering in't noor. Ik hebbe
heel veel gerust en gerust met Annie. Het nu
te praatig weer. Alleen de laatste twee dagen niet best.
Storm en wat regen. We blijven hier nog een heel tijdje,
want we kunnen nimmer zwaarlijk begin Februari pas
kerst. Het is dan nog wel koud in Holland, maar anders
is het dan welletjes en tweedens rekenen we dan toch al
gaan op 10 voojaer. Natuurlijk komen we julle en van
de reis voelend. Hoe gaet het overigens met julle? Wel heerlijk, dat
julle je dochter en kleinkinderen zo dicht bij hebt.
Antoon heeft 't natuurlijk nog steeds druk. Maar ben je
nog met berg, Antoon? (Ik loop met 't gekke voornemen
om, weer aan 't socialistische werk te gaan als we weer
in Holland zijn. Maar 't reg is niet hardop, want ik weet
niet of 't de energie en nog vooropdringen kan).

En nu, beste groeten oorspronkelijk van Annie.

Jullie H.C.M.